

kunne få en egnsteaterlovgivning, som var endnu bedre end den, vi indtil videre har kunnet nå frem til.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak til ordførerne og i meget høj grad tilslutte mig det, som både fru Hanne Andersen og fru Dorit Myltoft har sagt, nemlig at gode ideer naturligvis er særdeles velkomne. Jeg er meget enig med fru Hanne Andersen i, at det har været en sej omgang at nå frem til det her.

Til fru Ester Larsen, hvis småsure bemærkninger jeg naturligvis ikke har nogen kommentarer til, vil jeg sige det samme, som jeg delvis vil sige til fru Agnete Laustsen: Det er dog gribende at høre V og K's jammer over, at vi nu skal rette op på et lovforslag, som skyldes V og K's regeringsindsats på det her område, men sådan er der jo så meget. Den historiske bevidsthed og den historiske viden falder ud alt efter, om man nu er i regering, eller om man er i opposition, og synspunkterne drejer tilsyneladende 180 grader.

Det, som jeg ønsker, er at lave et opgør med en politik, som hidtil har betydet, at vi har svinget op og ned med procenter fra 37. Det er dog lykkedes den nuværende kulturminister at holde den på 48 i den tid, jeg har haft mulighed for at prioritere det. Det er altså gribende ukvalificeret, hvis man er i opposition og gribende godt, hvis man er i regering, at vi nu tilbyder teatrene, at de på sigt ved, at de har faste aftaler, der går over flere år, og at det er 50 pct.

Hvis nogen skal kalde det et dårligere forslag end det miskmask, som min forgænger var i stand til at præstere, så må I for min skyld gerne kalde kulturministeren Mads. Jeg er ganske stolt af og ganske glad for den proces, som det er lykkedes at komme igennem med.

Der er ikke tale om, at der bliver mere bureaukrati. Der er tværtimod tale om, at vi får skovlet skæg for sig og snot for sig. Der er nu engang forskel på det teatertilbud, der er i storbyerne, og det teatertilbud, der er uden for storbyerne. Storbyerne har landsdelsscener, og København har Det Kongelige Teater og den storkøbenhavnske teaterordning.

Den storkøbenhavnske teaterordning virker frem til år 2000. Det er såmænd heller ikke min fortjeneste. Jeg så den særdeles gerne lavet om. Derfor er der også tale om, at der har været flere penge til rådighed, penge, som jeg meget gerne vil kvittere over for V og K, at vi hvert år, når vi

har lavet finanslov sammen i den nuværende regerings tid, har kunnet finde frem.

Så hvorfor al den jammer, som jeg har hørt specielt fra Venstres ordfører? Jeg ved egentlig ikke andet, end at det må være sådan rent konstitutionelt. Jeg vil godt kvittere for det, som fru Agnete Laustsen siger med hensyn til regnskaber og budget, og at vi må have respekt for den slags. Jeg vil også godt kvittere for, at det naturligvis ikke er meningen, at det skal blive mere besværligt.

Det, lovforslaget faktisk lægger op til, er ganske enkle spilleregler og flerårige aftaler. Vi ved, hvad procenten er - 50 er nemlig nemt at have med at gøre i stedet for de andre svingende - og vi ved, at der er forskel på land og by. Når vi har ønsket i det her lovforslag at sætte Teaterrådet ind som en lidt mere aktiv partner, er det for at sikre det, jeg ved andre lejligheder i høj grad hører alle kulturpolitikere tale om, nemlig kvalitet.

Nogle er nu i den situation, at de skal være med til at vurdere den kvalitet. Den rolle, som Teaterrådet får med det her lovforslag, er faktisk at spille en aktiv rolle og være en slags sparringspartner for dem ude omkring, som måtte have brug for rent faktisk at have nogen at snakke med.

Jeg skal kvittere over for hr. Villy Søvnald, der talte på sit partis ordførers vegne, og også glæde mig til, ligesom andre ordførere har været inde på det, at se resultaterne af den høring, som der bliver tale om. Lovforslaget er sendt ud til høring samtidig med, at det blev fremsat. Lovforslaget er for øvrigt direkte inspireret af et meget præcist brev, der efter teaterkonferencen kom fra KL's bestyrelse. KL's formand hedder Evan Jensen og er såmænd Venstremand, men de snakker måske ikke så meget om tingene i det parti.

Jeg skal også kvittere for hr. Ole Donners bemærkninger og navnlig for bemærkningerne om, at man er ganske positiv over for lovforslaget. Det er ikke det største beløb på budgettet for et teater; det er noget nær det mindste budget for teatrenes vedkommende, så hvis Fremskridtspartiet skulle have lyst, så kan man altså med god samvittighed stemme for det forslag, som engang måtte komme frem.

Jeg glæder mig til de reaktioner, der vil komme. Jeg har selv haft lejlighed til telefonisk at have kontakt til de små teatres organisationer, F.A.S.T. og BTS, og de var umiddelbart sympatisk stemt over for det. Det er klart, at der altid